

KRYSZTALNY (1) *ai*

V pl subst kryształn(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „kryształ” ‘minerał, przezroczysta odmiana kwarcu’: podobny kryształowi, taki jak kryształ, przezroczysty, czysty:

Wyrażenie: »źródła kryształne« (1): Wy co ziemi dawać Moc/ że kwiąt ná lię biera/ Zrzodła kryształne czyłte/ Wody wdzięcznie przeźrzyłte/ Chwalcie [Pana] GrabowSet X.

Cf **KRYSZTAŁOWATY, KRYSZTAŁOWY**

IM